

Seza Kutlar Aksoy
ŞEKER KIZ VE
BÜYÜLÜ ELMA

Resimleyen: An-Su Aksoy

7. basım

Seza Kutlar Aksoy

ŞEKER KIZ VE
BÜYÜLÜ ELMA

Resimleyen: An-Su Aksoy

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzeltili: Fulya Tükel
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Güldal Yurtoğlu

1. Basım: 2010

7. Basım: 1000 adet, Nisan 2020

ISBN 978-975-07-1167-1

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2010

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 43514
Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Türkmenler Matbaacılık Rekl. San.
ve Tic. Ltd. Şti.; Sertifika No: 43087; Adres: Maltepe Mah.
Gümüştuyu Cad. No:16 Topkapı, İstanbul

CAN
ÇOCUK

Bu kitabın sahibi:

**Yazarın yayınevimizden çıkan
diğer kitapları:**

**ŞİŞKO PATATES
ÇEVİRİMİNDE ŞERAFETTİN**

Seza Kutlar Aksoy

Çocukken, düş kurmayı, komik masallar uydurmayı severdim. Bir de baktım çocuk-büyük olmuşum. Kurduğum düşler, serüvenler kitaba dönüşmüş. Kitaplarımdan bazıları: *Uyku Ağacı, Noktacık, Yolculuk, Tomurcuk ve Pembe Kedi, Nun Gelince, Şişko Patates, Akıllı Anka, Büyülü Bahçe, Küçük Prenses ve Kardelen, Başodanın Gizemi, Aşk Kalır.* Sıtkı Dost Yarışması'nda Mansiyon, Kırmızıfare Öykü Yarışması'nda Büyük ödül, 2007 Tudem resimli kitap Yarışması'nda Birincilik, 2009 TMMOB Mimarlar Odası'nın *Kentimi Okuyorum* Yarışması'nda Birincilik Ödülü aldım. *Memo'nun Serüvenleri*, TRT Yurtdışı Yayınları'nda yayımlandı. *Mavi Kuş* adlı öyküm sahnelendi. Serüvenlerimi okurlarımla paylaşmaktan çok keyif alıyorum.

ŞEKER KIZ VE BÜYÜLÜ ELMA

İçindekiler

- Şeker Kız ve Büyülü Elma, 9
Hormon, 14
Masal Ustası, 17
Doğa Ana, 21
Cüce Cochin, 26
Kendine Yetmek, 30
Büyülü Zeytin, 35
Güzellik, 40
Çirkinlik, 51
Deli Dana Ziya, 58
Hu Hu Komşu, 61
Öküz Bakışı, 66
Bozulan Dünya, 73
Yaratmak, 76

Coline Dünya'ya sevgilerimle...

Şeker Kız ve Büyülü Elma

Oda altın pırıltılarla doluydu. Şeker'in siyah saçlarında dans ediyordu gün ışıkları. Sekiz yaşındaki küçük kız büyük bir dikkatle elma resmi yapıyordu. Resim yapmak onun en sevdiği şeydi. Şeker'in yaptığı elma, karşısındaki eğri büğrü gerçek elmadan daha güzeldi.

Soluk aldıkça burnundan, "Fısss... Fortt..." diye komik bir ses çıkıyordu. Pis nezle yüzünden burnu tıkalıydı ve bu yüzden okula gidememişti. Şeker, tam parlak kırmızıya boyadığı elmanın sonuncu yeşil beneğini yaparken hapşırıldı. Resim de hapşırığın şiddetinden havalandı, gerçek elmanın üstüne kondu. Şeker tıslayarak resmi kaptı. Üstündeki tükürükleri kırmızı pijamasının koluyla silmeye başladı. Kâğıt hışırtısına eşlik eden tuhaf bir ses geldi kulağına.

"Burnum tıkalı, ondandır," diye düşündü. Özenle

burnunu çekti. “Cırrtt...” Ses devam edince koşup lavaboda burnunu bir güzel temizledi.

Salonda oturan çok bilmiş büyükanne, “Portakal suyu içmezsin. Meyve sebze sevmezsin. O hormonsuz güzel elmayı senin için aldılar pazardan. Yeseydin nezle olmazdın,” diye homurdandı.

Şeker nazikçe, “Mikrop, babaanne... Mikrop,” dedi. “Arkadaşım nezleydi. Ondan bulaştı işte! Hem o elma güzel değil. Ben çok güzel bir elma resmi yaptım.”

“Sonra yaparsın. Şimdi git yat,” dedi yaşlı kadın. Burnundaki gözlüğü çıkarıp Şeker’e baktı. “Ateşin var galiba. Suratın kızarmış,” dedi. Sonra tam eliyle Şeker’in alnına dokunurken, ortalık birbirine girdi.

“Hapşuuuuu...”

“Ay, ayyyy! Kapa ağzını. Bana da bulaşacak.”

“Hapşu, hapşu, hapşuuuuu...”

Şeker ağzını kapadı, ama soluk alamadığından açmak zorunda kaldı. Nezleyi elbette kimseye bulaştırmak istemezdi. Koşup resmin başına oturdu. Kafasını eğip buruşan resmi düzeltmeye çalıştı. O tuhaf ses yeniden geldi kulağına. Ardından sanki bir bebek ağlıyormuş gibi bir ses:

“Ühü, ühüüü...”

Şeker’in gözleri şaşkınlıktan fırl fırl döndü. Resmi kaldırıp önce sol, sonra sağ kulağına yanaştırdı. Evet, evet. Basbayağı hıçkırıyordu resim elma. Sonra

ses gitgide yükseldi ve, “Beni beğenmiyor işte!” diye cınçın öttü.

“Neeee?” dedi Şeker nezleden kalınlaşmış sesiyle. “Ateşim yükseldi galiba. Anlamadım. Kim beğenmiyor seni? Haaaa?”

“O işte. Şu karşıda duran elma.”

“Neeeeee!” dedi Şeker yeniden. Bu kez kızgındı ve yüzü öfkeden morarmıştı.

İşte buna dayanamazdı. Sınıfta en güzel resmi Şeker’in yaptığını herkes bilirdi. Fil, zürafa, aslan, hatta timsah resmini bakmadan çizebilirdi Şeker. Büyüyünce ressam olacaktı. İnanılır gibi değil!

“Seni ben çizdim ve sen ondan güzelsin,” dedi öfkeyle. “Şu eciş bücüş elma mı söyledi bunu? O kendine baksın. Hem uydurma. Elmalar konuşmaz.”

“Uydurmuyorum, konuşuyor,” dedi resim elma. “Ve beni beğenmiyor. Yırt beni, çöpe at.”

“Onu atarım daha iyi. Peki ben neden duymuyorum onu?”

“Çünkü onu sevmiyorsun. Tadını bile bilmiyorsun.”

Şeker gözlerini dikip elmayı iyice inceledi. Acaba sesi ince mi kalın mı diye merak etti. Ağzı nerede acaba? Yoksa gözlerini dikmiş, Şeker’e mi bakıyor?

Resim elma, “Ühhü, ühhhüü... Çirkinim işte,” diye haykırdı yeniden.

“Tatlım, üzülme. Çok güzelsin,” dedi Şeker. Resmi tükürüklü dudaklarıyla öptü.

“Sor bakalım onunla nasıl konuşabilirim?”

Resim daha da buruştu. Dedi ki:

“Onu sevmen gerekmiş. Resim yapmayı çok sevdiğin için beni anlıyormuşsun. Onu duyman için de yemen gerekmiş.”

“Pöh!” dedi Şeker. “Çok saçma. Bir şeyle konuşmak için ille yemem mi gerek! Annemle babamı çok seviyorum, onları anlıyorum, ama yemiyorum. Balık yedim, ama hiç konuştuklarını duymadım. Bu elmanın şekli gibi kafası da tuhaf çalışıyor galiba.”

Böyle deyip kıkırdedi Şeker.

“Hiç komik değil. Gülme!” diye bağırdı resim elma. “O çok özel ve güzel bir elma. Yani öyle diyor. Yeryüzünde az bulunan hormonsuz elmalardan biriymiş. Neden beni hormonlu yaptın, haaa?”

Hormonlu mu? O da neymiş? Yoksa hormon yüzünden mi resim böyle buruş buruş oldu? Aslında gerçekten kötü bir elma resmi bu. Renkler birbirine karışmış. En iyisi onu yırtıp daha güzelini yapmak. Şeker önce mavi kalemle resim elmayı karaladı. Sonra birden yırtıp parçalarını havaya savurdu.

Şimdi burnunun tıslaması dışında ses yoktu. Küçük kız özenle kar beyazı kâğıda yeni bir elma resmi çizmeye başladı. Fakat o da nesi! Bu kez kulaksız, at kuyruklu bir tavşan resmi çizdi. Bir sonraki annesinin yeni aldığı şapkaya benzedi. Çıldırılmak üzereydi Şeker. Sanki biri elini itip yaptığını bozuyordu. Hayatta

en sevdiği şeyi yapamamak... İşte küçük kızın başına gelen şimdi buydu. İnsan düşünde görse inanmaz. Gözlerini komik elmaya dikip, “Resim yapamıyorum işte babaanne!” diye haykırdı Şeker.

“Canımın içi, resim yapacağına elma ye. Elma giren eve doktor girmez. Yersen daha iyi yaparsın.”

Sanki babaanne elmaymış ya da elma konuşuyormuş gibiydi... Kafası karmakarışık oldu Şeker’in. Kısacık bir an, “Acaba doğru mu söylüyorlar?” gibi bir şeyler geçti aklından. Hatta elmayı gıdıklarsa belki gülerdi bile. En sonunda burnunu silip, “Hiç böyle şey olur mu? Ateşim çıktı herhalde,” diye düşündü.

Elmayı, tavşanlı, şapkalı resimlere paketlerken “Yemiycem işte!” diye mırıldandı. Kendini yatağına attı.

Hormon

O hafta sonu Şeker yatağını; ilaçlar ve vitaminler de Şeker'in midesini boş bırakmadı. Küçük kız sonunda kendini iyi hissetti. Bu arada babasının, hormonlarla ilgili olarak yanıtladığı her şeyi ilgiyle dinledi.

Hormonları vücudumuzdaki salgı bezleri salgılar. Kan yoluyla gerekli yerlere giderler. Pek çok hormon vardır. Peki ne işe yarar bu hormonlar acaba? Vücudumuzdaki dengeyi sağlarlar. Büyümemiz, kadın ya da erkek olmamız hormonlar yüzündendir. Bebeklerin dünyaya gelmesini de hormonlar sağlar.

Peki, Şeker, arkadaşları ve annesi babası dans edip eğlenirken de hormonlar çalışıyor mu? Evet! Neşe veren hormonlar sağlıyor bunu. Beyni çalıştıran hormon yüzünden Şeker'in kafası araba gibi tıkr tıkr çalışıyor. "Rın, rınnnn..." Şeker bu hormonlar yüzünden doğdu ve kız oldu. Büyüme hormonu yüzünden kocaman annesi gibi güzel bir kadın olacak.

Küçük kız, anlatılanları kafasında tamamladı. Şeker'in resimleri galerilerde sergilenecek. Onları satın alanlar çok çok paralar verecekler. Şeker de gidip o parayla dondurma, pasta, oyuncak alacak. Elbette arkadaşlarıyla birlikte yiyip eğlenecekler. O zaman çok yararlı bu hormon.

Kahvaltıda sıra en önemli soruya geldi:

"Hormon elma için de yararlı değil mi baba?"

"Bitkilerde doğal hormon var zaten," dedi babası. "Uygun şekilde dışarıdan da verilebilir. Ama yanlış zamanda ve çok kullanıyorlar. Kontrol da edilmeyince, onları yemek zarar veriyor. Pazardan hormonsuz elmayı bu yüzden aldık."

Şeker yutkundu. Saçma olduğunu bile bile, "Acaba babam elmanın konuştuğunu duyuyor mu?" gibi bir şeyler geçti aklından. Sorsa olmazdı.

Tam o sırada, "Çok tatlıymış," dedi babası. "Keşke beni Şeker yeseydi diyor."

"Neeee? Yersem güzel resim yapabilir miyim? Sorar mısın baba!"

Böyle deyip güldü Şeker.

"Yuttum," dedi babası da gülerek. "Tam duyamadım, ama galiba evet dedi."

Bunlar şakaydı besbelli. Yine de Şeker'in düşgücü, masal uydurma yeteneği farklı şeyler söylüyordu.

"Babam elmanın konuştuğunu duydu, ama onu

yuttu. Resim yapamayacağım işte," diye geçti içinden.

Öfkeyle babasına bakıp sonuncu zeytini ağzına attı. Çiğnerken çıkan sesler çatal bıçak gürültüsüne karıştı. Şeker, dişlerini fırçalayıp hemen hazırlandı, okula yollandı.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Seza Kutlar Aksoy

ŞEKER KIZ VE BÜYÜLÜ ELMA

Çocuklar doğayı ve yaratmayı seviyorlar,
bozmayı değil; tıpkı Şeker Kız gibi

Arkadaşlarından farklı bir hayal dünyası var
Şeker Kız'ın: Elmalarla, zeytinlerle konuşuyor; tavukların
sırtına binip oradan oraya koşturuyor, masalların içinde
yaşıyor. Bu yolculukları sırasında doğaya yapılan kötülüklerin
farkına varıyor; altın için kesilen zeytin ağaçlarına, yol yapmak
için yeşil otlakları yok edilen ineklere ve hormonlu
meyvelere üzülüyor. Derken, taptaze elmadan
bir ısırık alıyor ve...